

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G. M. V. A.** so sídlom Š., R., B., X. Rg.Č.X., zastúpeného L. F. T., s. r. o., M., X. T., IČO: X., konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Ing. M. Ž., proti žalovanému: **S. P. P., a. s.**, M., B., IČO: X., zastúpenému JUDr. I. S., advokátkou so sídlom v K., H., **o zaplatenie 1.000.000.000,- Kč s príslušenstvom**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cb/47/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Cb/47/2003-1152 z 19. decembra 2008 a proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/17/2009-1193 z 1. apríla 2009, právoplatného 11. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Konanie o mimoriadnom dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvostupňový, rozsudkom č. k. 7Cb/47/2003-1152 z 19. decembra 2008 žalobu zamietol a zaviazal neúspešného žalobcu zaplatiť úspešnému žalovanému náhradu trov konania v sume 44.689.430,50 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právnej zástupkyne žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom č. k.

2Obo/17/2009-1193 z 01. apríla 2009, právoplatným 11. mája 2009, na odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozsudku, rozhodol tak, že odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Cb 47/2003-1152 z 19. decembra 2008 potvrdil ako vecne správny. Súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 178.161,72 eur na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. I. S. do troch dní.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Cb/47/2003-1152 z 19. decembra 2008 a proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/17/2009-1193 z 01. apríla 2009 podal, na podnet žalobcu, v zákonnej lehote, mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky domáhajúc sa ich zrušenia a vrátenia veci Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Konanie o mimoriadnom dovolaní sa viedlo na Najvyššom súde Slovenskej republiky odo dňa 28. apríla 2010 pod sp. zn. 1MObdoV/4/2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozsudkom č. k. 1MObdoV/4/2010-1321 z 25. augusta 2011, právoplatným 5. októbra 2011, mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Tento rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol zrušený nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. IV. ÚS 459/2012-73 z 13. augusta 2013, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o tom, že základné právo žalobcu nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MObdoV/4/2010 z 25. augusta 2011 porušené bolo. Z toho dôvodu rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MObdoV/4/2010 z 25. augusta 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky povinnosť uhradiť sťažovateľovi (žalobcovi) trovy konania v sume 261,82 eur na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel.

Po zrušení rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MObdoV/4/2010-1321 z 25. augusta 2011 vyššie uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky a vrátení veci dovolaciemu súdu na ďalšie konanie, t. j. odo dňa 11. septembra 2013 bola predmetnému konaniu o mimoriadnom dovolaní pridelená sp. zn. 1MObdoV/3/2013.

Písomným podaním zo 17. septembra 2013, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 23. septembra 2013, vzal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Späťvzatie mimoriadneho dovolania odôvodnil tým, že na základe podnetu žalovaného opätovne preskúmal dôvodnosť podaného mimoriadneho dovolania a ním napadnuté rozsudky prvostupňového i odvolacieho súdu považuje za zákonné.

Žalobca, ktorý podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania, podaním z 08. októbra 2013 vyjadril nesúhlas so späťvzatím mimoriadneho dovolania.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá OSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Podľa § 243i ods. 2 OSP, v konaní o mimoriadnom dovolaní platia primerane ustanovenia o konaní na dovolacom súde (§ 242 až 243d), ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§10a ods. 3 a 4 OSP), rozhodujúc vo veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 1 OSP v spojení s § 243i ods. 2 OSP, rešpektoval dispozičné právo generálneho prokurátora Slovenskej republiky nakladať s mimoriadnym dovolaním a konanie o mimoriadnom dovolaní v zmysle citovaného ustanovenia § 243b ods. 5 veta druhá OSP v nadväznosti na ustanovenie § 243i ods. 2 OSP zastavil. Dispozičné právo generálneho prokurátora nie je viazané na súhlas či nesúhlas inej osoby.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s ustanoveniami § 243i ods. 2, § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania, pretože konanie bolo zastavené.

K uvedeným záverom dovolací päťčlenný senát dospel jednohlasne.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 24. októbra 2013

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová